

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจทัศนคติของพนักงานซ่อมบำรุงรักษา ต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดยทำการสำรวจทัศนคติทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และ ความคิดเห็น ต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ สำหรับกลุ่มประชากรเป็นพนักงานซ่อมบำรุงรักษาของฝ่ายบำรุงรักษา โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง จำนวนทั้งหมด 250 คน โดยแยกออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับผู้จัดการกองและผู้จัดการแผนก ซึ่งถือเป็นระดับบริหาร จำนวน 24 คน ระดับผู้ควบคุมงานจำนวน 36 คน ระดับหัวหน้าชุด และชุดปฏิบัติงานซึ่งถือเป็นระดับชุดปฏิบัติงาน จำนวน 190 คน เครื่องมือหลักที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของพนักงานซ่อมบำรุงรักษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น โดยมีเนื้อหาในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจและข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติด้านความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในระดับบริหาร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งผู้จัดการกองและผู้จัดการแผนกคิดเป็นร้อยละ 9.6 ระดับผู้ควบคุมงานร้อยละ 14.4 ระดับชุดปฏิบัติงานซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งหัวหน้าชุดและชุดปฏิบัติงาน เป็นร้อยละ 76

ด้านอายุการทำงานใน กฟผ. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุการทำงานอยู่ในช่วง 11-20 ปี เป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมาอยู่ในช่วง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.6 อายุการทำงานน้อยกว่า 10 ปีคิดเป็นร้อยละ 5.6 ส่วนอายุงานมากกว่า 30 ปีมีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.6

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามระดับบริหารส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 62.5 เป็นระดับปริญญาโท ร้อยละ 25 ผู้ควบคุมงานส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 63.9 ที่เหลือเป็นระดับ ปวช. , ปวส. ระดับชุดปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปวช. และ ปวส. คิดเป็นร้อยละ 79.4

หน่วยงานที่สังกัด ผู้ตอบแบบสอบถามที่สังกัด กองบำรุงรักษากลาง มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ กองบำรุงรักษาที่ 1 ร้อยละ 20.8 กองบำรุงรักษาที่ 3 ร้อยละ 16 กองบำรุงรักษาที่ 2 ร้อยละ 15.6 กองบำรุงรักษาที่ 4 ร้อยละ 12

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ โดยเนื้อหาในแบบสอบถามส่วนนี้ แบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ สรุปเป็นความรู้ในแต่ละองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

ความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 1 ภาวะการเป็นผู้นำและการจัดการ :

จากการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 1 ภาวะ การเป็นผู้นำและการจัดการ โดยสามารถตอบคำถามถูกร้อยละ 62.8

พบว่าพนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 78.8 ขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 71.3 และ พนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 59.9

กล่าวได้ว่า พนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 1 ดีกว่า ระดับผู้ควบคุมงาน ในขณะที่พนักงานระดับชุดปฏิบัติงานมีความรู้ น้อยกว่าอีก 2 ระดับค่อนข้างมาก จึงทำให้คะแนนโดยรวมของทั้ง 3 กลุ่ม ต่อองค์ประกอบที่ 1 ได้ต่ำ คือร้อยละ 62.8

ความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 3 การตรวจสอบความปลอดภัยตามแผน

จากการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 3 การ ตรวจสอบความปลอดภัยตามแผน โดยสามารถตอบคำถามถูกร้อยละ 82.8

พบว่าพนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 85.7 ขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 81.7 และ พนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 82.6

กล่าวได้ว่าพนักงานทั้ง 3 ระดับ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 3 การตรวจสอบ ความปลอดภัยตามแผน ใกล้เคียงกัน

ความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 5 การสอบสวนอุบัติเหตุ , อุบัติการณ์

จากการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 5 การ สอบสวนอุบัติเหตุ , อุบัติการณ์ โดยสามารถตอบคำถามถูกร้อยละ 79.1

พบว่าพนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 64.8 ขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 72.0 และ พนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 82.2

กล่าวได้ว่าพนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 5 การ สอบสวนอุบัติเหตุ , อุบัติการณ์ มากที่สุด พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มี ความรู้ ความเข้าใจ รองลงมา ในขณะที่พนักงานระดับบริหารมีความรู้ ความเข้าใจ น้อยที่สุด

ความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 7 การเตรียมการเพื่อรับเหตุฉุกเฉิน

จากการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 7 การเตรียมการเพื่อรับเหตุฉุกเฉิน โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 52.5

พบว่าพนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 38.0 ขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 44.9 และพนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 55.8

กล่าวได้ว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อ องค์ประกอบที่ 5 การสอบสวนอุบัติเหตุ, อุบัติการณ์ ก่อนข้างน้อย พนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ มากที่สุด พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มี ความรู้ ความเข้าใจ รองลงมา ในขณะที่พนักงานระดับบริหารมีความรู้ ความเข้าใจ น้อยที่สุด

ความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 8 กฎความปลอดภัยของหน่วยงาน

จากการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 8 กฎความปลอดภัยของหน่วยงาน โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 72.3

พบว่าพนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 87.5 ขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 77.8 และพนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 69.2

กล่าวได้ว่า พนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 8 กฎความปลอดภัยของหน่วยงานดีกว่า ระดับผู้ควบคุมงาน ในขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงานมีความรู้ ความเข้าใจ ดีกว่า พนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน

ความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 9 วิเคราะห์อุบัติเหตุ, อุบัติการณ์

จากการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 9 วิเคราะห์อุบัติเหตุ, อุบัติการณ์ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 88.3

พบว่าพนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 93.8 ขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 86.1 และพนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 88.0

กล่าวได้ว่าพนักงานทั้ง 3 ระดับ มีความรู้ ความเข้าใจต่อองค์ประกอบที่ 9 วิเคราะห์อุบัติเหตุ อุบัติการณ์ ก่อนข้างมากและอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 11 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 11 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 89.0

พบว่าพนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 92.6 ขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 91.7 และพนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 88.0

กล่าวได้ว่าพนักงานทั้ง 3 ระดับ มีความรู้ ความเข้าใจต่อองค์ประกอบที่ 11 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ค่อนข้างมาก และอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 12 การควบคุมด้านสุขภาพอนามัย

จากการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจต่อองค์ประกอบที่ 12 การควบคุมด้านสุขภาพอนามัย โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 71.5

พบว่าพนักงานระดับบริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ โดยสามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 79.0 ขณะที่พนักงานระดับผู้ควบคุมงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 72.6 และพนักงานระดับชุดปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถตอบคำถามถูก ร้อยละ 70.4

กล่าวได้ว่า พนักงานทั้ง 3 ระดับ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อองค์ประกอบที่ 12 การควบคุมด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านความคิดเห็น ต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่

ผลจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ ในหน้าที่การจัดการของนักบริหาร 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการวางแผน(Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การชักจูง (Leading) การควบคุม (Controlling) จากการศึกษาสรุปเป็นความคิดเห็นดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ความชัดเจนในทิศทางการดำเนินงานของผู้บริหาร พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นว่าความชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

1.2 การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ นโยบาย วัตถุประสงค์ และมาตรฐาน พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นเหมือนกันคือ อยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

1.3 การรณรงค์ สร้างจิตสำนึกและบรรยากาศ ในการทำกิจกรรม พบว่า

พนักงานทั้งหมดมีความเห็นเหมือนกันคือ อยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

1.4 การจัดอบรมให้ทราบวัตถุประสงค์ เป้าหมาย มาตรฐาน และแนวทางในการทำกิจกรรม พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นเหมือนกันคือ อยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

2. การจัดองค์การ (Organizing) ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความเต็มใจ ความสมัครใจ ร่วมปฏิบัติกิจกรรม พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับมากโดยพนักงานทั้ง 3 ระดับคือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

2.2 ด้านการดำเนินกิจกรรมสอดคล้องกับงานในหน้าที่ พบว่าพนักงานทั้งหมดเห็นว่ากิจกรรมนี้สอดคล้องกับงานในหน้าที่ มาก โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากเหมือนกัน

2.3 ด้านการปฏิบัติกิจกรรมเป็นการเพิ่มภาระงานประจำ พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นว่ากิจกรรมนี้ทำให้ภาระงานประจำเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3. การชักจูง (Leading) ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ ในขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความรู้ ความเข้าใจ อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง เหมือนกัน

3.2 ด้านการทราบวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรม พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานระดับบริหารทราบวัตถุประสงค์ ในระดับ มาก ส่วนระดับผู้ควบคุมงานและระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3.3 ด้านผู้บังคับบัญชาเป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นตัวอย่าง พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3.4 ด้านผู้บังคับบัญชา มีความมุ่งมั่น และร่วมปฏิบัติกิจกรรมอย่างจริงจัง พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3.5 ด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3.6 ด้านการควบคุมการปฏิบัติ พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3.7 ด้านการติดต่อขอคำแนะนำจากหน่วยงานที่ปรึกษา พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3.8 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3.9 ด้านการช่วยเหลือกันปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างผู้ปฏิบัติงาน พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

3.10 ด้านผลตอบแทนหรือระบบจูงใจในการดำเนินกิจกรรม พบว่าพนักงานระดับบริหารเห็นว่ามียผลในระดับน้อย แต่ระดับผู้ควบคุมงานและระดับชุดปฏิบัติงานเห็นว่ามียผลในระดับปานกลาง สรุปภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3.11 ด้านการให้ผลตอบแทน หรือรางวัลแก่พนักงานที่ร่วมปฏิบัติกิจกรรม พนักงานระดับบริหาร และระดับผู้ควบคุมงาน เห็นว่ามีการตอบแทนในระดับน้อย ในขณะที่ระดับชุดปฏิบัติงานเห็นว่ามีการตอบแทนในระดับปานกลาง สรุปภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

4. การควบคุม (Controlling) ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านการดำเนินกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงานและระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน

4.2 ด้านการทราบขั้นตอนการประเมินผลและการตัดสินใจของกรรมการตรวจสอบ พบว่าพนักงานทั้งหมด มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงานและระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน

4.3 ด้านมาตรฐานในการตรวจสอบ ประเมินผลกิจกรรม มีความชัดเจน เหมาะสม พบว่าพนักงานทั้งหมด มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงานและระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน

4.4 ด้านความจริงจังในการตรวจสอบผลการดำเนินงานของคณะตรวจ พบว่าพนักงานทั้งหมด มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงานและระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน

4.5 ด้านความต่อเนื่องในการติดตามการแก้ไขส่วนที่บกพร่อง พบว่าพนักงานทั้งหมดมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานทั้ง 3 ระดับ คือระดับบริหาร ระดับผู้ควบคุมงาน และระดับชุดปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน

4.6 ด้านการลดการสูญเสียเนื่องจากอุบัติเหตุ พบว่าพนักงานระดับผู้บริหารมีความเห็นว่า จะได้รับประโยชน์ในระดับปานกลาง ส่วนระดับผู้ควบคุมงานและชุดปฏิบัติงานมีความเห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับมาก สรุปภาพรวมมีความเห็นว่า จะได้รับประโยชน์ในระดับ มาก

4.7 ด้านการมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีขึ้น พบว่าพนักงานระดับผู้บริหารมีความเห็นว่า จะได้รับประโยชน์ในระดับปานกลาง ส่วนระดับผู้ควบคุมงานและชุดปฏิบัติงานมีความเห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับมาก สรุปภาพรวมมีความเห็นว่า จะได้รับประโยชน์ในระดับ มาก

4.8 ด้านภาพพจน์ขององค์กรที่ดีขึ้น พบว่าพนักงานระดับผู้บริหารมีความเห็นว่า จะได้รับประโยชน์ในระดับปานกลาง ส่วนระดับผู้ควบคุมงานและชุดปฏิบัติงานมีความ

เห็นว่าได้รับประโยชน์ในระดับมาก สรุปภาพรวมมีความเห็นว่าจะได้รับประโยชน์ในระดับ มาก

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษา ความคิดเห็นของพนักงานซ่อมบำรุงรักษาโรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ต่อ การบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ ได้นำแนวคิดมาประกอบการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้ ดังนี้

ส่วน ความรู้ ความเข้าใจ ต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่

ระบบการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ (Modern Safety Management : MSM) เป็น ระบบซึ่งพัฒนาแนวคิดและปรัชญาการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่ขึ้นมา โดยมีแนวคิดการบริหารงาน (Management Concept) ดังนี้

1. เน้นในเรื่องระบบการบริหารงาน โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารงานระดับสูง ซึ่งเป็น หัวใจสำคัญของระบบนี้
 2. ใช้ระบบการบริหารงานในการควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสียเป็นหลัก (อุบัติเหตุและความสูญเสียที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ สามารถควบคุมได้โดยการจัดการ)
 3. ระบบการจัดการที่ดีและระบบประเมินวัดผลที่เชื่อถือได้ สามารถค้นหาหรือบ่งบอกถึง โอกาส หรือสาเหตุของอุบัติเหตุ (สาเหตุต้นตอหรือรากเหง้าของปัญหา) และความสูญเสียได้เป็นอย่างดี
 4. เน้นกลยุทธ์การป้องกัน (Input Activities) โดยดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลให้มีการป้องกัน และควบคุมที่ดียิ่งพยามมากกว่าที่จะมุ่งเน้นที่การแก้ไข (Output Activities) โดยมองจากสถิติ อุบัติเหตุแต่เพียงอย่างเดียว
 5. ค้นหาและจัดลำดับความวิกฤตของปัญหา ความรุนแรง ว่าจะต้องดำเนินการในเรื่องใด ก่อน
 6. จัดความสัมพันธ์ของการจัดการด้านต่างๆเพื่อส่งผลให้มีการป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุ และความสูญเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
 7. การควบคุมความสูญเสีย (Loss Control) เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรวม (Total Management) แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ
- จากแนวคิดดังกล่าวองค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบ จึงถูกกำหนดมาเพื่อใช้บริหารควบคุม ความสูญเสีย ดังต่อไปนี้
- องค์ประกอบที่ 1 ภาวะการเป็นผู้นำและการจัดการ

- องค์ประกอบที่ 3 การตรวจสอบความปลอดภัยตามแผน
- องค์ประกอบที่ 5 การสอบสวนอุบัติเหตุ, อุบัติการณ์
- องค์ประกอบที่ 7 การเตรียมการเพื่อรับเหตุฉุกเฉิน
- องค์ประกอบที่ 8 กฎความปลอดภัยของหน่วยงาน
- องค์ประกอบที่ 9 วิเคราะห์อุบัติเหตุ, อุบัติการณ์
- องค์ประกอบที่ 11 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
- องค์ประกอบที่ 12 การควบคุมด้านสุขภาพอนามัย

จากผลการศึกษาทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ ของพนักงานทั้ง 3 ระดับ พบว่ามีความรู้ค่อนข้างดี ใน 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 3, 5, 8, 9, 11, 12 โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละของคนที่ตอบถูกต้องกับ 82.8, 79.1, 72.3, 88.3, 89, 71.5 ตามลำดับ เนื่องจากงานของพนักงานฝ่ายบำรุงรักษา มีลักษณะงานที่ต้องเข้าไปดูแลใกล้ชิดกับเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ จึงต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ทำงานที่ไม่เหมาะสม เช่น ความร้อน ฝุ่น เสียง สารเคมีต่างๆ เป็นต้น การนำองค์ประกอบต่างๆเข้ามาเป็นแนวทางในการบริหารความปลอดภัย ทำให้พนักงานมีกิจกรรมในแต่ละองค์ประกอบที่ต้องปฏิบัติ ดังรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบ ต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 3 การตรวจสอบความปลอดภัยตามแผน เพื่อตอบสนองต่อแนวคิด การบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ (MSM) ดังกล่าวในตอนต้น จึงมีการทำระบบการตรวจสอบพื้นที่ อุปกรณ์ส่วนวิกฤตและชิ้นส่วนวิกฤตต่างๆ พนักงานจึงมีความคุ้นเคย และมีความรู้ ค่อนข้างดีในองค์ประกอบนี้

องค์ประกอบที่ 5 การสอบสวนอุบัติเหตุ, อุบัติการณ์ และองค์ประกอบที่ 9 วิเคราะห์อุบัติเหตุ, อุบัติการณ์ เมื่อมีอุบัติเหตุ หรือ อุบัติการณ์เกิดขึ้นจะต้องมีการสอบสวนค้นหาสาเหตุ ต้นตอหรือรากเหง้าของปัญหา โดยประธานการสอบสวนตามระดับความรุนแรง พนักงานมีหน้าที่ต้องแจ้งเหตุ นอกจากนี้ระดับบริหารต้องวิเคราะห์สถิติอุบัติเหตุต่างๆ พร้อมหาวิธีป้องกัน พนักงานจึงมีความคุ้นเคย และมีความรู้ ค่อนข้างดีในองค์ประกอบนี้

องค์ประกอบที่ 8 กฎความปลอดภัยของหน่วยงาน การทำงานที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บหรือเกิดอุบัติเหตุ ต้องมีการทำขั้นตอนในการทำงานหรือทำ Work Permit ขออนุญาตก่อนเข้าทำงาน พนักงานจึงมีความคุ้นเคย และมีความรู้ ค่อนข้างดีในองค์ประกอบนี้

องค์ประกอบที่ 11 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และ องค์ประกอบที่ 12 การควบคุมด้านสุขภาพอนามัย จากสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ต้องเผชิญกับ ความร้อน เสียง ฝุ่น สารเคมีต่างๆ จึงมีการจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้พนักงาน พนักงานส่วนใหญ่ให้ความ

สำคัญกับการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกัน นอกจากนี้หัวหน้างานต้องเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของ
ผู้ใต้บังคับบัญชา มีการตรวจสุขภาพให้แก่พนักงาน จึงมีความคุ้นเคยและมีความรู้ ก่อนข้างดีใน
องค์ประกอบนี้

สำหรับองค์ประกอบที่ 1 ภาวะการเป็นผู้นำและการจัดการ โดยรวมพบว่าพนักงานมีความรู้
ปานกลาง แต่มองในแต่ละระดับตำแหน่งพบว่า ระดับบริหารและผู้ควบคุมงาน มีความรู้ใน
องค์ประกอบนี้ค่อนข้างดีมีเพียงระดับชุดปฏิบัติงานเท่านั้นที่มีความรู้ต่ำกว่าอีก 2 ระดับ เนื่องจาก
เป็นองค์ประกอบซึ่งเกี่ยวข้องกับระดับบริหาร จึงทำให้ค่าเฉลี่ยโดยรวมออกมา ปานกลาง

องค์ประกอบที่ 7 การเตรียมการเพื่อรับเหตุฉุกเฉิน พบว่าพนักงานมีความรู้ในระดับ
ปานกลาง เนื่องจากในการซ้อมแผนฉุกเฉินของโรงไฟฟ้าจะแยกซ้อมตามหน่วยงาน เมื่อมีการ
ซ้อมแผนจะแจ้งแต่ละหน่วยงานเพื่อจัดทีมงานเข้าร่วมในการซ้อมแผนร่วม จึงเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ
ที่ได้ร่วม และการซ้อมแผนเป็นกิจกรรมไม่ได้จัดบ่อยในแต่ละปี พนักงานจึงไม่คุ้นเคย นอกจากนี้
นี้คำถามในองค์ประกอบนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวเลขเป็นส่วนใหญ่ พนักงานตอบถูกต้องค่อนข้างน้อย
จึงทำให้ผลรวมออกมาปานกลาง

สรุปโดยรวมจากพนักงานทุกระดับ ทุกองค์ประกอบ พนักงานมีความรู้สามารถตอบได้ถูก
คิดเป็น ร้อยละ 74.3 ถือได้ว่าพนักงานส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารความปลอดภัย
สมัยใหม่ และพนักงานระดับบริหารจะเป็นกลุ่มที่มีความรู้มากที่สุด รองลงมาคือระดับผู้ควบคุมงาน
และระดับชุดปฏิบัติงานมีความรู้ที่น้อยที่สุด เนื่องจากในการดำเนินกิจกรรมการบริหารความ
ปลอดภัยสมัยใหม่จะให้ความรู้แก่ระดับบริหารและผู้ควบคุมงานก่อนเป็นลำดับแรก เพื่อให้
พนักงานกลุ่มนี้ไปผลักดันการดำเนินกิจกรรม รวมถึงถ่ายทอดความรู้แก่ระดับชุดปฏิบัติงานใน
หน่วยงานต่อไป จึงทำให้ความรู้ระดับปฏิบัติงานน้อยกว่ากลุ่มอื่น

ส่วน ความคิดเห็น ต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่

จากการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ โดยแบ่ง
ตามหน้าที่การจัดการของนักบริหารสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนด (การเลือก) ภารกิจ (Missions) และ
วัตถุประสงค์ (Objectives) ตลอดจนกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น โดยอาศัยการตัดสินใจ
ทางเลือกในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดหมาย

พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นต่อความชัดเจนในทิศทาง การดำเนินกิจกรรมในระดับ
ปานกลาง การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์นโยบาย วัตถุประสงค์ และมาตรฐานในการดำเนิน
กิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง การรณรงค์สร้างจิตสำนึกและบรรยากาศในการทำกิจกรรมอยู่ใน

ระดับปานกลาง การจัดอบรมให้เข้าใจวัตถุประสงค์ เป้าหมาย มาตรฐานและแนวทางในการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

จะเห็นว่าพนักงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารมีการวางแผนในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. การจัดองค์การ (Organizing) ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องมีการวางแผนการจัดโครงสร้างขององค์การอย่างเป็นระบบ เพื่อให้พนักงานที่มาทำงานร่วมกัน ประสานงานกัน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งการจัดองค์การที่มีประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์การอย่างมาก

พบว่า พนักงานมีความเต็มใจ สนุกใจ ร่วมปฏิบัติกิจกรรมในระดับมาก และมองว่าการดำเนินกิจกรรมมีความสอดคล้องกับงานในหน้าที่ในระดับมาก การปฏิบัติกิจกรรมในระบบนี้ไม่ได้เป็นการเพิ่มภาระในการทำงานมากแต่อยู่ในระดับปานกลาง

จะเห็นว่าพนักงานส่วนใหญ่มีความเต็มใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรม

3. การชักนำ (Leading) ความเป็นผู้นำ (Leadership) เป็นความสามารถที่จะจูงใจและมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นให้ทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ผู้บริหารต้องพิจารณาปัจจัยซึ่งกระตุ้นการจูงใจพนักงานและหาช่องทางกระตุ้นด้วยวิธีที่ให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

พบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมในระดับปานกลาง ทราบวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมในระดับปานกลาง และมองว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างในการทำกิจกรรมในระดับปานกลาง มีความมุ่งมั่น ร่วมปฏิบัติกิจกรรมอย่างจริงจังในระดับปานกลาง การให้คำปรึกษาและควบคุมการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทางด้านผลตอบแทนหรือรางวัล พนักงานมองว่าเป็นสิ่งช่วยจูงใจในระดับปานกลาง ส่วนผลตอบแทนที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่ร่วมกิจกรรมมิให้ในระดับน้อย ทางด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมของพนักงาน มีความคิดเห็นว่าพนักงานมีการติดต่อขอคำแนะนำจากหน่วยงานที่ปรึกษาในระดับปานกลาง มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมของระบบในระดับปานกลาง การช่วยเหลือกันในการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

4. การควบคุม (Controlling) หน้าที่การจัดการในการควบคุมเป็นการวัดผลและการแก้ไขการทำงานเพื่อให้แน่ใจว่าวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นไปตามแผน การควบคุมเป็นหน้าที่ของผู้จัดการทุกคนไม่ว่าจะเป็นประธานจนถึงผู้บังคับบัญชาขั้นต้น

พบว่าพนักงานส่วนใหญ่ เห็นว่า การดำเนินกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายในระดับปานกลาง ทราบขั้นตอนการประเมินผลและการตัดสินใจของคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรมในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นว่ามาตรฐานในการประเมินผลใน

การดำเนินกิจกรรมมีความชัดเจนในระดับปานกลาง ความจริงจังในการตรวจสอบและการติดตาม
 แก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่องของคณะกรรมการอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของประโยชน์ที่ได้รับ
 จากการปฏิบัติกิจกรรมนี้ทั้งทางด้านลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุ ต่อชีวิต ทรัพย์สิน และกำลัง
 การผลิต การมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีขึ้น ภาพพจน์องค์กรดีขึ้น พนักงานมีความคิดเห็น
 อยู่ในระดับมาก

จากหน้าที่การจัดการของนักบริหารทั้ง 4 ด้านจะเห็นว่า ทางด้านของการจัดองค์การ
 พนักงานมีความเต็มใจ สม่ครใจ ที่จะร่วมปฏิบัติกิจกรรมและเห็นว่ากิจกรรมมีความสอดคล้องกับ
 งานประจำที่ปฏิบัติอยู่ไม่ได้เป็นการเพิ่มภาระงานจากเดิม แต่ยังคงซึ่งปัจจัยสนับสนุนจากหน้าที่
 การจัดการของนักบริหารด้านอื่นๆ ต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผน ซึ่งกระบวนการวางแผนประกอบด้วยภารกิจ (Mission) เป้าหมาย
 (Goals) และแผน (Plans) โดยส่วนแผนจะเป็นวิธีการบรรลุเป้าหมาย เป็นสิ่งที่ช่วยผู้บริหารใน
 การปฏิบัติการเพื่อบรรลุเป้าหมาย และเพื่อประสานกิจกรรมต่างๆ ขององค์การให้มีความสัมพันธ์
 กัน แต่ความคิดเห็นในด้านนี้พบว่า ผู้บริหารขาดความชัดเจนในทิศทางการดำเนินงาน ขาดการ
 เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์นโยบาย วัตถุประสงค์ และมาตรฐานในการดำเนินกิจกรรม การรณรงค์
 สร้างจิตสำนึกและบรรยากาศในการทำกิจกรรม รวมถึงการจัดอบรมให้เข้าใจวัตถุประสงค์
 เป้าหมาย มาตรฐานและแนวทางในการดำเนินกิจกรรม ยังมีไม่มาก

2. ด้านการชักนำ เป็นหน้าที่หนึ่งของการจัดการ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลในการ
 จูงใจบุคคลอื่นให้ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งต้องอาศัยภาวะผู้นำของ
 ผู้บริหารพิจารณาปัจจัยซึ่งกระตุ้นการจูงใจพนักงานและหาช่องทางกระตุ้นด้วยวิธีที่ให้บรรลุ
 เป้าหมายขององค์การ จากความคิดเห็นด้านนี้พบว่า การเป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรมเป็น
 ตัวอย่างของผู้บังคับบัญชา ความมุ่งมั่น ร่วมปฏิบัติกิจกรรมอย่างจริงจัง รวมถึงการให้คำปรึกษา
 และควบคุมการปฏิบัติยังมีไม่มาก ทางด้านการจูงใจด้วยผลตอบแทนหรือรางวัลให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน
 ที่ร่วมกิจกรรมมีให้น้อย และพนักงานมองว่าเป็นสิ่งช่วยจูงใจในระดับปานกลาง ทางด้านการ
 สื่อสาร ถ่ายทอด ความรู้ ความเข้าใจ ในขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมและวัตถุประสงค์ในการดำเนิน
 กิจกรรม ยังมีไม่เพียงพอ

3. ด้านการควบคุม หน้าที่การควบคุมเป็นการวัดและการแก้ไขการทำงาน เพื่อให้แน่ใจ
 ว่าวัตถุประสงค์ขององค์การเป็นไปตามแผน จากความคิดเห็นด้านการตรวจสอบและประเมินผล
 การดำเนินกิจกรรมพบว่าพนักงานมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ทางด้านต่อไปนี้ การทราบ
 ขั้นตอนการประเมินผลและการตัดสินใจของคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรม ความ
 ชัดเจน เหมาะสมของมาตรฐานในการประเมินผล การตรวจสอบอย่างจริงจังของคณะกรรมการ

รวมถึงการติดตามแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่อง ในส่วนเรื่องของประโยชน์ที่จะได้รับหากการดำเนินกิจกรรมประสบผลสำเร็จพนักงานเห็นว่าจะมีประโยชน์มาก ต่อทั้งด้านการลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุ ต่อชีวิต ทรัพย์สิน และกำลังการผลิต การมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีขึ้น ภาพพจน์องค์กรดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากแนวความคิดการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่ ซึ่งเน้นในเรื่องระบบการบริหารงาน โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารระดับสูง ซึ่งถือเป็นหัวใจของระบบนี้ หน้าที่การจัดการของนักบริหารจึงเป็นสิ่งสำคัญซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การชักนำ (Leading) การควบคุม (Controlling) จากการสำรวจความคิดเห็น ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น ที่มีต่อระบบการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ มีข้อเสนอแนะในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้าน ความรู้ ความเข้าใจ ที่มีต่อ การบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ พบว่าความรู้ ความเข้าใจ ของระดับบริหารได้คะแนนตอบถูกมากที่สุด รองลงมาคือระดับผู้ควบคุมงาน ส่วนระดับชุดปฏิบัติการเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยที่สุด เนื่องจากในการอบรมเดิมจะเน้นการให้ความรู้แก่ระดับบริหารและผู้ควบคุมงานก่อนเป็นลำดับแรก เพื่อให้พนักงานกลุ่มนี้ไปผลักดันการดำเนินกิจกรรม รวมถึงถ่ายทอดความรู้แก่ระดับชุดปฏิบัติงานในหน่วยงานต่อไป แต่ในการปฏิบัติจริงพบว่า การถ่ายทอดและผลักดันยังน้อยเกินไป ทำให้ระดับชุดปฏิบัติการเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยที่สุด จึงควรจัดอบรมให้ความรู้แก่พนักงานระดับชุดปฏิบัติงานให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดอบรมผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่ต้องปฏิบัติให้มีความรู้จริง และมีความรู้ในแนวทางเดียวกันเพื่อการปฏิบัติจะได้เป็นแนวทางเดียวกัน สำหรับการถ่ายทอดจากระดับบริหาร หรือระดับหัวหน้าให้มีการถ่ายทอดทางด้านนโยบาย วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม และ ความรู้ต่างๆ รวมถึงการผลักดันการดำเนินกิจกรรมให้จริงจังมากขึ้น

ทางด้านความคิดเห็นต่อการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ พนักงานมีความพร้อมที่จะร่วมปฏิบัติกิจกรรมแต่ยังขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจากฝ่ายบริหารทางด้านหน้าที่การจัดการดังต่อไปนี้

1. การวางแผน ประกอบด้วยด้านต่างๆ คือ

1.1 ด้านความชัดเจนในทิศทางการดำเนินกิจกรรม เนื่องจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะเป็นหน่วยงานขนาดใหญ่ ประกอบด้วยหน่วยงานย่อยหลายหน่วย ในการดำเนินงานการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ยังมีความสับสนในการเลือกระบบที่เหมาะสมมาใช้ควบคุม ดังนั้นผู้บริหารควรทบทวนและทำความเข้าใจให้เป็นแนวทางเดียวกัน ว่ามี

เป้าหมายที่ชัดเจนอย่างไร และสื่อสารให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับทราบและเข้าใจอย่างทั่วถึง หากมีการเลือกทำกิจกรรมหลายๆอย่างพร้อมๆกัน ก็มักจะเป็นปัญหาแก่ผู้ปฏิบัติการ เนื่องจากรูปแบบการบริหารจะสั่งการลงมาตามลำดับขั้นการบังคับบัญชา สุดท้ายกิจกรรมต่างๆจะมารวมกันอยู่ที่หน่วยงานระดับแผนกต้องเป็นผู้ดำเนินการ เมื่อมีกิจกรรมเข้ามาพร้อมกันหลายเรื่องพนักงานจะเกิดความเบื่อหน่าย แทนที่จะทำด้วยความสมัครใจอย่างเต็มที่ทั้งที่พนักงานทราบว่ากิจกรรมเหล่านี้มีประโยชน์ก็ตาม ดังนั้นหากมีเรื่องที่ต้องทำซ้ำซ้อนกัน หรือใกล้เคียงกันก็ต้องจัดระบบให้ลงตัวเป็นเรื่องเดียวกัน เช่น ระบบการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ (MSM) กับม.อ.ก.18000 ส่วนเรื่องที่เสริมกันก็ต้องจัดระบบให้เชื่อมโยง เพื่อให้เกี่ยวประโยชน์ต่อกันได้ โดยไม่แบ่งแยก เช่น ระบบ MSM กับ ISO14000 เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานไม่เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติอย่างแท้จริง

1.2 ด้านการประชาสัมพันธ์นโยบาย และวัตถุประสงค์ นอกจากจะมีสารปิดประกาศไว้ทั่วไปแล้ว ควรมีการบรรจุลงในคู่มือการทำงาน และมีไว้เผยแพร่ต่อสาธารณชน เช่น แผ่นพับประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน , WEB SITE ของหน่วยงาน ซึ่งจะเป็นการสะท้อนเจตนารมณ์ของผู้บริหารในนโยบายที่ออกไป

1.3 ด้านการรณรงค์สร้างจิตสำนึกและบรรยากาศในการทำกิจกรรม ควรจัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริม สร้างจิตสำนึกและบรรยากาศในการทำกิจกรรม โดยจัดให้มีนิทรรศการทางด้านความปลอดภัย มีการจัดประกวดผลงานการดำเนินกิจกรรม มีการให้รางวัลหรือประกาศชมเชยแก่หน่วยงานที่มีการปฏิบัติกิจกรรมอย่างจริงจังการจูงใจพนักงานด้วยรางวัลหรือผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ เช่น ผลงานประจำปี รวมถึงการชี้แจงให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับ

1.4 ด้านการจัดอบรมให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางในการดำเนินกิจกรรม ควรจัดให้มีการอบรม เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ นโยบาย วัตถุประสงค์และมาตรฐาน รวมถึงแนวทางในการดำเนินกิจกรรมให้แก่พนักงานทุกระดับ เนื่องจากในอดีตจะมีการจัดอบรมให้เฉพาะแต่ระดับหัวหน้างาน และให้ระดับหัวหน้างานมาผลักดันถ่ายทอดแก่ชุดปฏิบัติงาน แต่ในการปฏิบัติจริงการถ่ายทอดมีค่อนข้างน้อย ทำให้พนักงานส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

2. การชักจูง ประกอบด้วยกิจกรรมด้านต่างๆ คือ

2.1 ผู้บังคับบัญชาควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ ในขั้นตอนการ

ดำเนินกิจกรรม รวมถึงวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรม อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะ ผู้ปฏิบัติงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม หรือมีการถ่ายทอดจากผู้บังคับบัญชา หัวหน้างานที่มีความรู้ อย่างจริงจัง

2.2 ผู้บังคับบัญชาควรเป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นตัวอย่างและควรทำอย่างจริงจังเนื่องจากคนส่วนใหญ่มักจะเลียนแบบหรือตามอย่างผู้นำและปฏิบัติตามในสิ่งที่ผู้นำปฏิบัติ มีการควบคุมติดตามผลการปฏิบัติงานและปรับปรุงส่วนที่บกพร่องอย่างต่อเนื่อง จากการทำกิจกรรม

2.3 มีการจูงใจพนักงานที่ปฏิบัติกิจกรรมด้วยรางวัลหรือผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ที่พนักงานต้องการ เนื่องจากพนักงานเห็นว่ารางวัลไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดที่จูงใจในการดำเนินกิจกรรม ผู้บริหารจึงควรพิจารณาถึงผลตอบแทนที่ตรงกับความต้องการของพนักงาน จะช่วยให้พนักงานมีสิ่งจูงใจในการทำกิจกรรม ซึ่งอาจจะเป็นผลตอบแทนที่จะสร้างความภาคภูมิใจ เช่น ประกาศชมเชยแก่หน่วยงานที่มีการปฏิบัติกิจกรรมอย่างจริงจัง หรือเป็นผลงานประจำปี หรือชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม เช่น ทำให้การทำงานมีความปลอดภัยมากขึ้น ลดความสูญเสียที่จะได้รับการเกิดอุบัติเหตุ ทำให้สภาพแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น

2.3 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม พนักงานมีการติดต่อขอคำแนะนำจากหน่วยงานที่ปรึกษาไม่มาก อาจเนื่องจากพนักงานไม่ค่อยได้มีส่วนร่วมในการรับรู้ หรือออกความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรม คอยแต่เป็นผู้ปฏิบัติตามแบบฟอร์มที่หัวหน้าสั่งการให้ดำเนินการ จึงไม่ได้เกิดปัญหาที่จะต้องปรึกษากับหน่วยงานที่ปรึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้พนักงานมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น เช่น ให้มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม ทั้งด้านการปรับปรุงแก้ไขให้การปฏิบัติกิจกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือสร้างคณะทำงานของหน่วยงานเพื่อช่วยในการดำเนินงานและเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นตัวกลางในการช่วยแก้ปัญหาต่างๆ จะทำให้พนักงานรู้สึกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม

3. การควบคุม ประกอบด้วยกิจกรรมด้านต่างๆ คือ

3.1 พนักงานไม่ค่อยทราบขั้นตอนในการประเมินผล และการตัดสินใจของคณะกรรมการ ดังนั้นควรมีการอบรม หรือชี้แจงให้พนักงานทราบถึง ขั้นตอนในการตัดสินใจ รวมถึงผลการตัดสินใจ เพื่อพนักงานจะได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

3.2 การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินกิจกรรมมีมาตรฐาน ไม่ค่อยชัดเจน เนื่องจากคณะทำงานที่มาตรวจมีหลายคณะ เกณฑ์ของแต่ละคณะทำงานรวมถึงความจริงจัง

ในการตรวจแตกต่างกัน ดังนั้นคณะทำงานควรมีหลักเกณฑ์ในการตรวจเป็นมาตรฐานเดียวกัน มีความจริงจังก่อตั้งเดียวกัน และควรมีการติดตามการแก้ไขข้อบกพร่องหลังการตรวจอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ในการประเมินผลระบบ ควรมุ่งเน้นประเมินเพื่อควบคุมความสูญเสียและพัฒนาระบบ มิใช่ประเมินเพื่อให้ได้ระดับ เพราะการประเมินนี้จะชี้ชัดให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารภายในหน่วยงานตนเอง เพื่อจะได้นำผลที่ได้ไปปรับปรุงการทำงานในหน่วยงานอื่นจะส่งผลประโยชน์กลับมาให้หน่วยงาน และหน่วยงานก็จะเห็นประโยชน์จากการทำกิจกรรม